

Intervju publicerad 1930

Författaren
Edgar
Wallace

Biografi
– Intervju med
författaren Edgar Wallace.
Återutgivning av text från 1930

Redaktör Mikael Jägerbrand

ISBN 978-91-7757-501-6

Copyright © 2019 Mikael Jägerbrand / Virvelvind Förlag, Lysekil.

Den här e-boken ges ut av E-boksbiblioteket Förlag (imprint)

Mer info: www.e-boksbiblioteket.se

Förord

Under många år var den brittiske författaren Edgar Wallace den mest läste i hela världen.

I den här e-boken får du läsa en av de få intervjuer äventyrsmästaren gjorde för svenska medier.

Journalisten får till och med göra ett unikt besök i författarens bostad.

Edgar Wallace var en av deckargenrens mest produktiva författare och skrev hela 175 romaner samt dessutom pjäser och filmmanus. Han är mest känd för boken "Mysteriet Milton" (1928) och för att ha skrivit manuset till filmen "King Kong" (1933).

Han var 55 år gammal när den här intervjun gjordes och avled redan två år senare.

Den här texten publicerades ursprungligen den 18 januari år 1930 i tidningen "Göteborgs Morgonpost. Vy- och revy-bilagan" med titeln "En kvällsstund med Edgard Wallace. En intervju med författaren till Mysteriet Milton". Pinsamt nog så stavade tidningen fel till författarens förnamn i rubriken.

Texten publicerades anonymt under signaturen "***".

En intervju med författaren Edgar Wallace

*Den här texten publicerades ursprungligen den 18 januari år 1930 i tidningen "Göteborgs Morgonpost. Vy- och revy-bilagan" med titeln "En kvällsstund med Edgard Wallace. En intervju med författaren till Mysteriet Milton". Texten publicerades anonymt under signaturen "***".*

Ridån går upp för en luxuös interiör. Det är natt. Fönstren är halvöppna och gardinerna fladdra i draget från vårbrisen, höjas och fladdra åter tillbaka.

Vid ett skrivbord, upplyst av en grön lampa, sitter en man och skriver. Han tuggar på ett långt cigarettmunstycke, och allt emellanåt föres cigaretten till askkoppen, varpå en ny cigarett nästan mekaniskt intager den utröktas plats. Skribentens ansikte liknar förunderligt ansiktena på de mästerdetektiver, som pryda bokomslagen på populära detektivromaner. Det är ett förfinat och markerat ansikte med bred panna, och det bär ett uttryck, som man — för en gång skulle utan att känna sig banal — skulle kunna kalla outrannsakligt.

Under några minuter är Edgar Wallace — ni har väl redan av rubriken gissat, att den tysta figuren är världens mest lästa detektivromanförfattare — alldeles ensam i rummet. Därefter höres en knacking

på dörren. Författaren mumlar, medan han fortsätter att skriva och fortsätter att röka, ett kort: "Kom in!" In i rummet smyger sig skyggt och tafatt, med mössan i handen, en underlig individ, som sätter sig på soffkanten. Edgar Wallace borde nu — för att motsvara det populära idealet — vända sig långsamt i sin stol, betrakta den besökande med skarp blick och säga: "Jaså, ni har kommit", eller (med kylig röst): "Jag antar, att ni icke skulle våga ignorera mitt brev". Men i själva verket är det sannolikt, att han på sitt korta, abrupta sätt säger: "Hur står det till? Hur mår er fru? Vill ni ha en drink?" Ty gästen är en inbrottstjuv, en verklig, äkta Londoninbrottstjuv, som nyss kommit ut ur fängelset. Wallace är personligen bekant med många dylika. Han hjälper dem till rätta i livet och skaffar dem anställning.

"Ni skulle säkerligen själv ha kunnat bli en första klassens brottsling", sade jag en gång till honom, och han svarade: "Ja, det tror jag. Jag tror, att jag skulle kunnat bli en första klassens förskingrare och en första klassens skojare. Jag skulle t. o. m. kunna ha utfört en hel del ganska skickliga inbrottsstölder. Nu för tiden finns det i själva verket mycket få ärkeförbrytare eller stora brottslingar. Det finnas personer, som med en viss skicklighet kunna öppna ett kassaskåp, människor med lysande mekanisk begåvning. Men i regel sakna de det verkliga, skapande snillet ... Låt oss antaga ..."

Han böjer sig framåt med lysande ögon och börjar tala om några av de uppenbara fel, som även mycket skickliga brottslingar göra sig skyldiga till. Då jag lyssnade, tänkte jag, att världen kunde vara tacksam, att hans skådespel och böcker hade sådan framgång, ty om han råkade i en period av misslyckande, fick onda dagar och behövde några tusen pund, skulle det vara en lätt sak för honom att bilda en av dessa mystiska ligor, vilka han beskrivit i sina romaner. Han

skulle planera och utföra brott, som polisen knappast skulle kunna upptäcka, och han skulle lura förmögna män att släppa sina pengar ifrån sig.

Jag tror inte, att det finns någon man i världen, som känner till mer om brottslingar och brott än Edgar Wallace. Han berättar förunderliga saker för mig. Har ni t. ex. hört talas om, att när en stor inbrottsstöld planeras, brukar tjuvgodsgömmaren besöka scenen för aktionen några dagar innan brottet verkligen begås. Antag att ligan har beslutat sig för att plundra en juvelerarebutik i West End. Tjuvgodsgömmaren tar på sig sin bästa hatt, anlägger ett gemytligt leende och besöker butiken, där han gör upp en snabb värdering av föremål, som lätt kunna bortföras. Därefter promenerar han ut igen, undermåttat ligan om vad han är hågad att betala för de olika sakerna, och efter mycket prutande är saken avgjord.

Jag tror icke, att Wallace har så många tjuvgodsgömmare (på londons slangspråk kallas de "fences") bland sina vänner, emedan tjuvgodsgömmaren, när allt kommer omkring, är en ganska lågstående individ, ehuru han har sin plats i samhället, liksom alla vi andra. Men han känner däremot åtminstone en fabrikant av låt oss säga "långschalar". En "långschal" (i London säger man "a kite" – en pappersdrake) är en förfalskad check. I yrkesförteckningen finner man icke några utövare av detta yrke, som dock har mycket gamla anor och kräver stor skicklighet. När man en gång har börjat med det, behöver man ärva eller vinna på lotteri för att någonsin sluta upp med det. Wallace berättade mig om en viss krog vid en viss gata, där utövarna av detta yrke brukade samlas. Han berättade, hur en man, som just hade kommit ut ur fängelset, gick in för att få en drink, hur en annan man kom fram till honom med en tom check och erbjöd honom tio pund, om

han ville rita på, och hur — — — Men det är en lång historia, vars slut läsaren kanske gissar.

Jag skulle tycka om att leva som Edgar Wallace. Jag skulle vilja sitta vid det charmanta skrivbordet, röka cigaretter och med halvslutna ögon grubbla över brottets förgreningar och därefter gå ut på gator och torg, på gränder och nattklubbar, möta underliga människor och röra mig säkert och tryggt bland sällsamma skepnader.

Viktiga ord och personer

Pund.

När den här texten publicerades var ett pund en relativt hög summa. Ett hus i London kostade i genomsnitt 450 pund att köpa. För ett pund kunde man köpa 50 bröd, 30 kilo socker eller 10 kilo bacon.

Tjuvgodsgömmare.

Äldre ord för en hälare, en person som köper stöldgods.

Wallace, Edgar.

[1875–1932] Brittisk författare. Var en mycket flitig deckarförfattare och skrev hela 175 romaner och 15 teaterpjäser. Hans mest kända böcker är "Hämnanen från Dartmoor" (1913) och "Mysteriet Milton" (1928). Han var också en av manusförfattarna till filmen "King Kong" (1933).

West End.

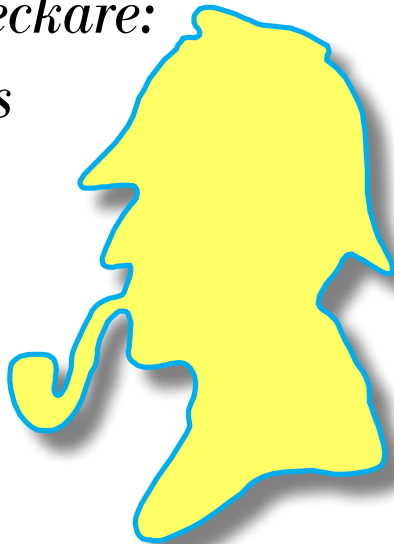
Ett annat namn för större delen av centrala London. Här ligger bland annat Mayfair, Covent Garden, Soho, Hyde Park och Westminster. Det finns ingen riktig gräns för West End utan namnet används ofta som ett generellt begrepp. I dag används ordet of-

tast om de många teatrarna som ligger i delar av området.

*Om du gillade den här e-boken
så kolla in våra deckare:*

- *Sherlock Holmes*
- *Filip Collin*
- *Leo Carring*
- *Asbjörn Krag*
- *Auguste Dupin*
- *Dick Donovan*

Mer info: www.klassiskadeckare.se